

Duminica a treia după Paști (a Mironosițelor) Sfânta Utrenie

4 mai 2025

Ap. Fapte 6, 1-7; Ev. Marcu 15, 43-47; 16, 1-8; gl. 2, voscr. 4

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă cu glas lin și rar (în timp ce Preotul face obișnuita cădere mare de la începutul Utreniei)

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Apoi

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. (de două ori)

(Preotul citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale dimineții.)

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!” Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănilor mele, din pricina nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut

ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădărdit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și, când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătași gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(de 3 ori, fără închinăciuni)*

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-

ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște într-un tineric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în ostenele din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâinile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjurat-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeu al mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale, pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău; auzi-mă, într-o dreptate Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc într-un tineric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul meu în mine și

inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Ectenia mare (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Dumnezeu este Domnul”)

Preotul: Cu pace (în pace) Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bună starea sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni (aici se pomeneste și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi, cântă pe glasul al 2-lea (gl. Troparului) , „Dumnezeu este Domnul” cu stihuri (Psalm 117: 1, 11, 17, 22-23):

Stih: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: Înconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul...

Stih: Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul...

Stih: Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat întru ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Strana: (cântă)

Troparul Învierii, glasul al 2-lea

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție! *(de două ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Troparul Penticostarului în Duminica Mironosițelor, glasul al 2-lea

Iosif cel cu bun chip, de pe Cruce coborând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l, și cu miresme în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Alt Tropar al Penticostarului în Duminica Mironosițelor, glasul al 2-lea

Stând lângă mormânt, îngerul a grăit Mironosițelor femei: Mirurile se cuvin morților, dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii. Ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă!

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la primul rând de Sedelne)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

Primul rând de Sedelne ale Învierii, din Penticostar, glasul al 2-lea

Piatra mormântului neoprind a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinței, când ai înviat, Doamne, slavă Ție!

Slavă...

Sânul cel preacurat întru cele de sus nedeșertându-l, ai primit, pentru toți, îngropare și înviere; Doamne, slavă Ție!

Și acum...

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăția fiind pecetluită și întru feciori păstrată, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu Cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la al doilea rând de Sedelne)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

Al doilea rând de Sedelne ale Învierii, din Penticostar, glasul al 2-lea

Mironosițele, de dimineață venind și privind mormântul gol, ziceau Apostolilor: Zdrobit-a Cel puternic putrejunea și pe cei din iad i-a smuls din legături; propovăduiți cu îndrăzneală, că a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Slavă...

Miresmele îngropării Tale aducând femeile, au venit în ascuns, de dimineață, la mormânt, temându-se de semeția iudeilor și știind mai dinainte paza ostașilor. Dar firea cea slabă a biruit pe cea bărbătească, deoarece gândul cel plin de milă a plăcut lui Dumnezeu. Deci, cu cuviință grăiau: Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău.

Și acum...

Preamărită ești, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pe tine te laudăm; că prin crucea Fiului tău, iadul s-a surpat și moartea s-a omorât; cei morți au înviat și de viață ne-am învrednicit; raiul am dobândit, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțumind, slăvim pe Hristos, Dumnezeul nostru, ca pe Cel puternic și singur mult-Milostiv.

Strana: (apoi cântă, cu glas dulce, pe glasul al 5-lea)

Stih: Bindecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te între cei morți socotit fiind și puterea morții surpând, Mântuitorule, și împreună cu Tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți slobozindu-i.

Stih: Bindecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Pentru ce miruri, din milostivire, amestecați cu lacrimi, o ucenițelor? Îngerul cel ce a strălucit la mormânt a zis mironosițelor: Vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Stih: Bindecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Foarte de dimineață mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; dar înaintea lor a stat Îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apostolilor spuneți Învierea.

Stih: Bindecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Mironosițele femeii, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, plâneau; iar Îngerul către ele a grăit, zicând: De ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Treimii

Închinămu-ne Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii grăind: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. a Născătoarei de Dumnezeu

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit; și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit, și pe cei căzuți din viață i-ai îndreptat la aceeași, Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori)

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Ipacoi)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curată, preabinecuvântată, slăvită Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi citește Ipacoi și cântă Antifoanele)

IPACOI al Învierii, glasul al 2-lea

După Patima Ta, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase Dumnezeule, văzut-au îngeri în mormânt și s-au înspăimântat, căci glas au auzit de la dânșii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele Învierii, glasul al 2-lea

Antifonul 1

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule; mântuiește-mă cu strălucirea Ta.

Miluiește-ne pe noi, cei ce-Ți greșim Ție mult, în tot ceasul, o, Hristosul meu! Și ne dă puțință mai înainte de sfârșit să ne pocăim.

Slavă..., și acum...

Sfântului Duh se cuvine a împărăți, a sfinți și a mișca făptura; că Dumnezeu este, de o ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul 2

De n-ar fi Domnul întru noi, cine ar fi în stare a se păzi nevătămat de vrăjmașul și de ucigașul de om?

Diștilor lor nu da, Mântuitorule, pe robul Tău; că asemenea leului se pornesc asupra mea vrăjmașii mei.

Slavă..., și acum...

În Sfântul Duh este începătoria vieții și cinstea; că pe toate cele zidite, ca un Dumnezeu ce este, le întărește și le păzește, împreună cu Tatăl, și cu Fiul.

Antifonul 3

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, se aseamănă muntelui celui sfânt, căci nicidecum nu se clintesc de loviturile lui Veliar.

Către fărădelegi mâinile lor să nu-și tindă cei ce viețuiesc dumnezeiește; că nu va lăsa Hristos certării pe aleșii Săi.

Slavă..., și acum...

Din Duhul Sfânt izvorăște toată înțelepciunea; de aici este harul Apostolilor și cu biruințe se încununează Mucenicii, și Prorocii văd.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Prochimen

Strana: (cântă pe glasul al 2-lea, glasul de rând al Octoihului; Psalm 7: 6-7, 1)

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, după porunca prin care ai poruncit, și adunare de popoare Te va înconjura.

Stih: Doamne, Dumnezeuul meu, întru Tine am nădăjduit.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu, după porunca prin care ai poruncit, și adunare de popoare Te va înconjura.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu, după porunca prin care ai poruncit, și adunare de popoare Te va înconjura.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Că sfânt ești, Dumnezeuul nostru...

Strana: Amin. (*Și se cântă pe glasul al 2-lea, glasul de rând al Octoihului.*)

Toată suflarea să laude pe Domnul .

Toată suflarea să laude pe Domnul .

Suflarea toată și toată făptura, să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește. (*de trei ori*)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din **Sfânta Evanghelie de la Luca** citire.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! (*și preotul citește Evanghelia a 4-a a Învierii, Luca 24, 1-12*)

(*după citirea Sfintei Evanghelii*)

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi se cântă pe glasul al 2-lea (sau se citește)

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Celui singur fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfânta Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm Sfintei Învieri a lui Hristos; că, iată, a venit prin Cruce, bucurie la toată lumea; totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat. (*de trei ori*)

Strana: (*apoi citește îndată, rar și cu umilință*)

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucurase-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucurase-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Strana: (cântă pe glasul al 2-lea)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

glasul al 6-lea

Stih: Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curăță fărădelegile noastre.

Stihira Învierii: Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul (citește rugăciunea: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., sau dacă aceasta nu se mai citește, zice îndată ecfonisul): Cu mila și cu îndurărilor...

Strana: Amin. (apoi cântă)

CANOANELE

(pe 14: al Paștilor, cu Irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu, pe 2, și al Mironosițelor, pe 8, toate din Penticostar; *Catavasiile Paștilor*)

Cântarea 1-a

Canonul Paștilor, glasul 1

Irmos: Ziua Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că, din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Să ne curățăm simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a Învierii și, cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: Bucurați-vă!

Stih: Hristos a înviat din morți!

Cerurile, după cuviință, să se veselească și pământul să se bucure, și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută, că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.

Al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Hotarul morții l-ai ridicat, purtând în pânțe pe Hristos, Viața cea veșnică, Care a răsărit astăzi din mormânt, Fecioară cu totul fără prihană, și lumea a luminat.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Văzând pe Fiul tău și Dumnezeu înviat, bucură-te împreună cu Apostolii, Curată, de Dumnezeu cu daruri dăruită; bucură-te, ca una ce ești pricina Bucuriei tuturor, Maica lui Dumnezeu, cu totul fără prihană.

Canonul Duminicii Mironosițelor, glasul al 2-lea

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Răstignit ai fost cu trupul, Cel ce ești fără de patimă, după firea Tatălui; împuns ai fost în coastă, izvorând lumii sânge și apă. Tu ești Dumnezeul nostru și pe Tine Te slăvim.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Crucea Ta o cinstesc și îngroparea Ta o slăvesc, Bunule, și laud și mă închin Învierii Tale, și grăiesc: Tu ești Dumnezeul nostru și pe Tine Te slăvim.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Deși ai gustat fiere, Cel ce ești dulceața Bisericii, dar ne-ai izvorât nouă nestricăciune din coasta Ta; Tu ești Dumnezeul nostru și pe Tine Te slăvim.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Socotit ai fost, Mântuitorule, cu morții, Cel ce ai ridicat pe cei morți; gustat-ai stricăciunea, căci stricăciune nicidecum n-ai cunoscut; Tu ești Dumnezeuul nostru și pe Tine Te slăvim.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Să se veselească Sionul și să se bucure cerul; Hristos a înviat, ridicând pe cei morți, care îi cântă: Tu ești Dumnezeuul nostru și pe Tine Te slăvim.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Cu giulgiuri înfășurând Iosif trupul Tău, Hristoase, în mormântul cel nou Te-a pus pe Tine, Mântuirea noastră; dar pe cei morți, ca un Dumnezeu, i-ai înviat.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Venind mai înainte de dimineață, femeile au văzut pe Hristos și au grăit către dumnezeieștii ucenici: Cu adevărat a înviat Hristos, veniți să-L lăudați pe El împreună cu noi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Preasfântă Treime, Dumnezeire una, Unime fără de început, Părinte și Fiule și Duhule dumnezeiesc, mântuiește lumea! Tu ești Dumnezeuul nostru și pe Tine Te slăvim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Blestemul cel de demult dezlegând, Curată, în pântecel tău ai odrăslit nouă binecuvântarea, născând Prunc; că Acesta este Dumnezeu, cu toate că poartă trup.

Catavasia 1-a, glasul 1

Ziua Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că, din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Cântarea a 3-a, glasul 1

Irmos: Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră seacă făcută cu minuni, ci din Izvorul nestricăciunii, Cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru Care ne întărim.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul, și pământul, și cele de dedesubt. Deci, să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat. Răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine; Însuși împreună mă preamărește, Mântuitorule, în Împărăția Ta.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

La viața cea nestricăcioasă mă întorc astăzi, Curată, prin bunătatea Celui ce S-a născut din tine, și tuturor marginilor lumină a strălucit.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut cu trup, văzându-L înviat din morți, precum a zis, dănuiește, Curată; și pe Acesta, ca pe un Dumnezeu, mărește-L, Preacinstită.

glasul al 2-lea

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Palmele pe cruce pironindu-Ți, Iisuse, pe toate neamurile din înșelăciune adunându-le spre cunoștința Ta le-ai chemat, Mântuitorule.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Mulțimea iudeilor strigă lui Pilat: Slobozește nouă pe tâlharul cel făcător de rele; și ia-L, ia-L și-L răstignește pe Cel fără de păcat.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Răstignindu-Te Tu, Hristoase, lumina s-a întunecat, pământul s-a cutremurat și mulți morți s-au ridicat din morminte, de frica puterii Tale.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stând înaintea Crucii, Mielușeaua Ta, Iisuse, cu plângere striga: Unde mergi, Fiule? Unde Te duci, Mielule, Cel ce Te-ai junghiat pentru toți?

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Mă închin Crucii Tale, Iisuse, laud și îngroparea, cinstesc Patimile și piroanele mâinilor, sulita și Învierea Ta.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Să se bucure cu noi cei doisprezece Ucenici, împreună cu femeile purtătoare de mir și cu Iosif și cu ceilalți ucenici și ucenițe ale lui Hristos.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Tatălui împreună și Fiului și Duhului celui drept, Firii celei Una, mă închin și o laud, despărțită după fețe și unită după ființă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fericită ești, Curată, ceea ce ești din rădăcina lui lesei, din care a odrăslit după trup, pentru noi, toiagul și floarea, Hristos.

Catavasia a 3-a, glasul 1

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră seacă făcută cu minuni, ci din Izvorul nestricăciunii, Cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru Care ne întărim.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

CONDACUL Paștilor, glasul al 8-lea, însăși Podobia

De Te-ai și pogorât în mormânt, Cea ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat, ca un biruitor, Hristoase Dumnezeuule, zicând femeilor Mironosițe: Bucurați-vă! și Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cea ce dai celor căzuți ridicare.

Strana: (citește)

ICOS

Pe Soarele cel mai înainte de soare, Care a apus oarecând în mormânt, întâmpinatu-L-au către dimineață, căutându-L ca pe o zi, femeile Mironosițe, și una către alta grăiau: O, prietenelor! Veniți să ungem cu miresme Trupul cel de viață purtător și îngropat, Trupul care a înviat pe Adam cel căzut, Care zace în mormânt. Să mergem, să ne grăbim ca și Magii, și să ne închinăm și să aducem miruri, în loc de daruri, Celui ce nu în scutece, ci în giulgiu a fost înfășurat; și să plângem și să grăim: O, Stăpâne, scoală-Te! Cel ce dai celor căzuți ridicare.

Strana: (cântă)

Sedealna Mironosițelor, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Miresme aducând femeile cu căldură la mormânt, Mântuitorule, se bucurau cu sufletele de strălucirea îngerului și Te propovăduiau pe Tine Dumnezeu a toate și Ucenicilor grăiau: Cu adevărat a înviat din mormânt Viața tuturor!

Slavă..., și acum...

Altă Sedeală a Mironosițelor, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Ceata Ucenicilor Tăi, împreună cu femeile Mironosițe, se bucură într-un glas că sărbătoare de obște împreună cu dânsule prăznuiesc, în slava și cinstea Învierii Tale. Și printr-înșii și noi grăim Ție: Iubitorule de oameni, dă poporului Tău mare milă!

Strana: (apoi cântă)

Cântarea a 4-a, glasul 1

Irmos: La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos ca Cel Atotputernic.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Parte bărbătească, Cel ce a deschis pânțele fecioresc, fost-a Hristos; iar ca o hrană, Mielușel S-a chemat. Și fără prihană a fost Paștile noastre, ca Cel ce n-a gustat întinăciune; iar ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a arătat.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ca un mieluşel de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de bunăvoie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curăţitoare; și iarăși din mormânt a strălucit nouă, frumos, Soarele dreptății.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeiește, că a înviat Hristos, ca Cel Atotputernic.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Cel ce a zidit pe Adam, pe strămoșul tău, Curată, din tine Se zidește, și cu moartea Sa a stricat, astăzi, moartea, care s-a pricinuit prin acela, și pe toți a luminat cu dumnezeieștile raze ale Învierii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Pe Hristos, pe Care L-ai născut, Curată, ceea ce ești bună și fără prihană și frumoasă între femei, prea frumos Văzându-L astăzi strălucind din morți, spre mântuirea tuturor, slăvește-L împreună cu Apostolii, bucurându-te.

glasul al 2-lea

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Prin cruce ai robit pântecele iadului și împreună ai sculat pe cei morți, și ai zdrobit stăpânia morții; pentru aceasta noi, cei din Adam, închinându-ne, laudăm îngroparea și Învierea Ta, Hristoase.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Mântuitorul nostru, Care ai binevoit, pentru milostivirea milei, să fii pironit pe cruce, și să ne izbăvești pe noi de blestemul strămoșului, dezleagă legăturile greșelilor mele celor multe; că poți să împlinești toate câte voiești.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Cel ce ai pironit pe cruce blestemul meu cel de demult, și prin Sângele cel din coasta Ta mi-ai izvorât binecuvântarea, Mântuitorule, dezleagă legăturile greșelilor mele celor multe; că poți să împlinești toate câte voiești.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Iadul Întâmpinându-Te, în cele de dedesubt, Mântuitorule, s-a amărât, văzând că pe cei ce odinioară i-a putut înghiți, dându-i acum înapoi fără de voie, i se răscolesc și adâncurile și este golit și prădat de cei morți.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Deși piatra a fost pecetluită, cu strajă fiind păzită, o, vrăjmașilor călcători de lege, totuși Domnul a înviat, precum mai-nainte a zis, dezlegând legăturile greșelilor mele celor multe; că poate să împlinească toate câte voiește.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Pe Iosif cel cu bun chip, râvnitorul bunei credințe, sfetnicul și ucenicul, să-l cinstim, împreună cu Mironosițele și cu Apostolii, grăind cu dânsii, cu credință și cu bucurie, laudând Învierea Mântuitorului.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cine va putea să spună slava cea nedespărțită a Dumnezeirii celei mai presus de ființă? Că fiind una după fire, e laudată ca Treime fără de început, de o ființă, ca o Unime în Treime laudată, cu ipostasuri neamestecate.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut pe Cel zămislit în pântecul tău fără sămânță, Curată Maică – Fecioară, roagă-L neîncetat, ca ceea ce ești de Dumnezeu Născătoare, să dezlege legăturile greșelilor mele celor multe; că poți să împlinești toate câte voiești.

Catavasia a 4-a, glasul 1

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos ca Cel Atotputernic.

Cântarea a 5-a, glasul 1

Irmos: Să alergăm dis-de-diminează și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ținuti în legăturile iadului, spre lumină se grăbeau, Hristoase, cu picioare vesele, laudând Paștile cele veșnice.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Adunarea binecredincioșilor se luminează cu razele cele dumnezeiești și de viață purtătoare, ale Învierii Fiului tău, Maică a lui Dumnezeu, Preacurată, și se umple de bucurie.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

N-ai deschis porțile Fecioarei când Te-ai întrupat, și nici pecetea mormântului nu le-ai stricat, Împărate al făpturii; pentru aceasta văzându-Te ea, că ai înviat, se bucură.

glasul al 2-lea

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Îmbrăcând firea mea, Mântuitorul meu, m-ai dezbrăcat de haina mea cea întâi, pe care mi-a țesut-o semănătorul păcatului, vai mie!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Frunze de smochin mi-a cusut păcatul mie, celui ce prin sfatul șarpelui n-am păzit preacurata Ta poruncă, Mântuitorul meu, vai mie!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Venind Hristos, Cel născut din Maria, și turnând untdelemn, a vindecat sufletul meu, cel rănit cu gândurile mele cele tâlhărești.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Stând lângă Cruce, Născătoarea de Dumnezeu, cea fără prihană, ca o maică grăia:
Lăsatu-m-ai singură, o, Fiul meu și Dumnezeule!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Zdrobind pe șarpele, începătorul răutății, cu arma Crucii Tale, prin Învierea Ta ai sfărâmat și boldul morții, Iisuse

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Să cinstim toți, precum se cuvine, pe Iosif cel cu bun chip, care a coborât Trupul Domnului de pe cruce și cu credință l-a îngropat.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ție mă închin, lui Dumnezeu-Tatălui și Fiului și Duhului, celor trei ipostasuri, și cred că cele trei sunt Una, într-o singură ființă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe tine, ceea ce ai născut, cu naștere fără de sămânță, mai presus de fire, pe Însuși Stăpânul Hristos, Cel ce a înnoit firea, te laudăm credincioșii.

Catavasia a 5-a, glasul 1

Să alergăm dis-de-dimineată și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Cântarea a 6-a, glasul 1

Irmos: Pogorātu-Te-ai întru cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, ca și Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Păzind pecetile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile fecioriei prin nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile Raiului.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Mântuitorul meu, Jertfa cea vie și nejertfită, ca un Dumnezeu, pe Tine Însuși de voie aducându-Te Tatălui, ai ridicat pe Adam cu tot neamul, înviind din mormânt.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Firea cea mai-nainte stăpânită de moarte și de stricăciune, este ridicată la viața cea nestricăcioasă și veșnică, prin Cel ce S-a întrupat din preacurat pântecul tău, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Pogorātu-S-a în cele mai de jos ale pământului, Cel ce, pogorându-Se, S-a și sălășluit în pântecul tău, Curată, și întrupându-Se mai presus de minte, a și ridicat împreună cu Sine pe Adam, înviind din mormânt.

glasul al 2-lea

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Mort este iadul; îndrăzniți, pământenilor! Că Hristos, pe Cruce fiind răstignit, a aruncat sabia împotriva lui și zace mort, că a fost prădat, golindu-se de cei ce îi avea.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Prădatu-s-a iadul; îndrăzniți, muritorilor! Și mormintele s-au deschis; sculați-vă, strigă către voi din iad Hristos, Cel ce a venit să izbăvească pe toți din stricăciune.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Pe morții, pe care i-ai înghițit oarecând, iadule, având asupra lor putere, dă-Mi-i înapoi acum, când ți-i cer, strigă către tine Dătătorul de viață și Dumnezeu, Cel ce a venit să izbăvească pe toți din pântecul tău cel nesățios.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

A înviat Domnul, prădând pe vrăjmașul; și pe toți i-a ridicat smulgând din lanțuri pe cei legați și pe Adam cel întâi zidit, sculându-l pe el Dumnezeu, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Cu giulgiu Înfășurându-Te pe Tine, Hristoase, Iosif cel cu bun chip Te-a pus în mormânt; și ungând cu miresme locașul cel fără de viață al trupului Tău, a rostogolit o piatră mare deasupra mormântului.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Femei Mironosițe, pentru ce vă mai grăbiți? Pentru ce aduceți miresme Celui viu? Înviat-a Hristos, precum mai înainte a zis; să înceteze lacrimile voastre, schimbându-se în bucurie.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treimea într-o Unime să o lăudăm, credincioșii, împreună cu Fiul, pe Tatăl slăvind, și pe Duhul cel de o ființă cu Fiul, Care este în Tatăl, Dumnezeu fără de început și veșnic.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În pânțele ai zămislit, Curată, ca o viță, fără de nicio lucrare, pe Strugurele nestrăciunii, din Care izvorăsc nouă, ca vinul, șuvoaiele nemuririi, viața cea veșnică.

Catavasia a 6-a, glasul 1

Pogorātu-Te-ai întru cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, ca și Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac și Icos)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

CONDACUL din Duminica Mironosițelor, glasul al 2-lea

Zicând purtătoarelor de miruri: Bucurați-vă!, plângerea strămoașei Eva ai potolit-o cu Învierea Ta, Hristoase Dumnezeu; iar Apostolilor Tăi le-ai poruncit a binevesti că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Strana: (citește)

ICOS

Mergând Mironosițele la mormântul Tău, Mântuitorule, erau nedumerite și ziceau: Cine ne va răsturna piatra mormântului? Și, uitându-se, au văzut că piatra era răsturnată; dar mirându-se de chipul îngerului și de îmbrăcămintea lui, erau cuprinse de teamă și se gândeau să fugă. Iar tânărul a grăit către dânsule: Nu vă temeți! Cel pe Care îl căutați a înviat; veniți de vedeți locul unde a zăcut trupul lui Iisus și, degrabă mergând, vestiți Ucenicilor că Mântuitorul a înviat din mormânt.

SINAXAR

În această lună, în ziua a patra, pomenirea Sfintei Mucenițe Pelaghia din Tars și a Sfintei Monica, mama Fericitului Augustin.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Ilarion, făcătorul de minuni; a Cuviosului Părintelui nostru Nichifor, egumenul Mănăstirii Midikion din Triglia, care în pace s-a săvârșit; a Cuviosului Nichifor, care s-a liniștit în cele mai pustii locuri ale Muntelui Athos și a scris înțeleptul meșteșug pentru rugăciunea minții, ce se află în Filocalie, și care în pace s-a săvârșit; a Cuviosului Părintelui nostru Atanasie, episcopul Corintului, care a adormit pe vremea împăraților Vasile al II-lea Bulgaroctonul și Constantin al VIII-lea Porfirogenetul, la anul 977; a Sfinților Părinți Afrodisie, Leontie, Antonie, Melos, Valerian și Macrovie, și a mulțimii celor care au mărturisit împreună cu ei în Schitopoli, Palestina, al căror sobor se săvârșește în biserica Sfântului Apostol Iacov, fratele Domnului, care se află în lăuntru cinstului locaș al Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea din Chalcoprateia, în Constantinopol; a aducerii moaștelor Sfântului și dreptului Lazăr, prietenul Mântuitorului Hristos, și a purtătoarei de mir Maria Magdalena, care a avut loc pe vremea lui Leon al VI-lea Înțeleptul și iubitorul de Hristos, la anul 890, și al căror sobor se săvârșește în mănăstirea făcută de același împărat cu hramul Sfântului și dreptului Lazăr, și târnosirea sfintei biserici din această mănăstire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

În această zi, a treia Duminică după Paști, prăznuim sărbătoarea Sfintelor femei Mironosițe. Facem încă și pomenirea lui Iosif din Arimateea, care era ucenic în ascuns al Domnului; și a lui Nicodim ucenicul, care venise noaptea la Mântuitorul.

Pentru rugăciunile Sfintelor Mironosițe, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

Strana: (apoi cântă)

Cântarea a 7-a, glasul 1

Irmos: Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeul părinților noștri și preaslăvit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Femeile, cele de Dumnezeu înțelepțite, cu miruri către Tine au alergat; și, bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; și Paștile cele de taină ucenicilor Tăi, Hristoase, le-au binevestit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începutul altei vieți, veșnice; și, săltând, laudăm pe Pricinuitoarul, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri, și preaslăvit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Cât este de sfântă, cu adevărat, și întru totul prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, în care Lumina cea fără de ani din mormânt cu trupul tuturor a strălucit.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Fiul tău omorând astăzi moartea, ceea ce ești cu totul fără prihană, a dăruit tuturor celor muritori viața, care rămâne în vecii vecilor; Cel ce este singur binecuvântat, Dumnezeuul părinților, și preaslăvit.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Cel ce împărățește peste toată făptura, făcându-Se om, S-a sălășluit în pântecele tău, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită; și cruce și moarte răbdând, a înviat cu dumnezeiască cuviință, împreună sculându-ne și pe noi, ca un Atotputernic.

glasul al 2-lea

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ca un Iubitor de oameni, vrând să mântuiești din înșelăciune pe toți cei ce i-ai zidit, ai îngăduit să fii pironit pe cruce, ca să înnoiești, Mântuitorule, cu trupul Tău, chipul cel năpădit de patimi; și, surpând iadul, ai înviat împreună cu Tine și pe cei morți.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Pe cruce fiind înălțat, pe toți i-ai chemat la Tine, Îndurate, precum ai făgăduit, Bunule; că pentru păcatele noastre ai binevoit a îndura cu adevărat toate acestea; prin care și tâlharului i-ai deschis porțile raiului, Mântuitorule.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Tu ai ridicat a treia zi, din mormânt, biserica Trupului Tău cea stricată, precum ai făgăduit, Bunule, ca să-Ți arăți, cu adevărat, slava Ta, pe care o izvorăști nouă prin credință, slobozind din legături pe cei robiți, pe care iadul îi ținea de demult legați.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

O, nechibzuința fariseilor! O, nebunia celor nelegiuți! Ce lucru de necrezut ați văzut, de nu ați crezut lui Hristos? Oare pe cei bolnavi nu i-a sculat, cu cuvântul? Oare n-a

mântuit El toată lumea? Să vă facă pe voi a crede măcar ostașii, sau cei ce au înviat din morți.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Să spună acum străjerii care amortiseră de spaimă: Cum s-a furat Acela pe Care nicidecum nu L-au văzut, nerecunoscătorii? Căci dacă nu L-au văzut și nici nu L-au simțit când a înviat, cum puteau să-L creadă vreodată furat așa? Să vă facă pe voi a crede măcar piatra aceasta și giulgiurile de îngropare ale lui Hristos.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Pentru ce-L străjuți ca pe un mort? Pentru ce ați pus peceti pe piatră, fariseilor, temându-vă că va fi furat? Iată, cu adevărat, groapa s-a pecetluit; deci cum a înviat Hristos, dacă nu era Dumnezeu? Să vă facă pe voi a crede cei ce au înviat și au fost văzuți de mulți.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Împreună cu Tatăl slăvim pe Fiul și pe Duhul Sfânt, grăind cu glas neîncetat: Treime, Una în ființă, miluiește și mântuiește pe toți; Unime în trei fețe, milostivește-Te spre noi, Dumnezeule, Cel preaslăvit în veci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În pântecele tău, Preacurată, cum ai încăput, ca pe un prunc, pe Cel de care se cutremură Puterile îngerești ca de un Dumnezeu? Fără numai că așa S-a sălășluit, precum a voit, precum Singur știe, vrând să mântuiască pe toți pământenii cei din Adam, dezlegând pe Adam de blestemul acela amar din pricina mâncării.

Catavasia a 7-a, glasul 1

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri și preaslăvit.

Cântarea a 8-a, glasul 1

Irmos: Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Veniți, din rodul cel nou al viței, al dumnezeieștii veselii, în ziua cea vestită a Învierii, Împărăției lui Hristos să ne împărtășim, lăudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu, în veci.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi. Că, iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la miazănoapte, și de la mare și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Părinte Atotțiitorule și Cuvinte și Duhule, Fire ceea ce ești una în trei ipostasuri, mai presus de ființă și de Dumnezeire, întru Tine ne-am botezat și pe Tine Te binecuvântăm întru toți vecii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Venit-a în lume Ziditorul prin tine, Fecioară de Dumnezeu Născătoare; și, zdrobind pântecul iadului, ne-a dăruit nouă, celor morți, învierea. Pentru aceasta Îl binecuvântăm întru toți vecii.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Surpând toată puterea morții, Fiul tău, Fecioară, cu Învierea Sa, ca un Dumnezeu tare, ne-a înălțat și pe noi împreună cu El și ne-a îndumnezeit. Pentru aceasta Îl laudăm în veci.

glasul al 2-lea

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Razele soarelui s-au ascuns de frica Patimilor lui Hristos, morții au înviat, munții s-au clătinat, pământul s-a cutremurat și iadul s-a golit.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Tinerii cei de trei ori fericiți, care erau oarecând în cuptor, mâinile înălțându-și, au preînchipuit, Bunule, preacurată crucea Ta, prin care ai surpat, Hristoase, puterea vrăjmașului.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

O, fariseilor orbi, înșelători și călcători de lege, care n-ați crezut în Învierea lui Hristos, socotind-o minciună! Ce lucru de necrezut ați văzut? Că a înviat Hristos, Cel ce a sculat pe cei morți.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

O, fariseilor vrăjmași; de nu ne credeți pe noi, întrebați voi pe ostașii voștri: Ce au pățit ei. Cine a răsturnat cu mâinile piatra mormântului?

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Cine este Cel ce a uscat smochinul? Cine este Cel ce a vindecat mâna cea uscată? Cine este Cel ce a saturat, oarecând, mulțimile în pustie? Fără numai Hristos-Dumnezeu, Cel ce a sculat pe cei morți.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Cu adevărat a înviat Hristos, iadul a fost prădat, șarpele a fost zdrobit, Adam a fost izbăvit, cei de jos au fost mântuiți. Pentru ce, deci, nu credeți, vrăjmașilor și călcătorilor de lege?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Împreună cu Tatăl slăvim pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea Sfântă, întru o Dumnezeire, grăind: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești în veci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În pânțele tale, pâinea cea pururea vie, Care S-a frământat fără de aluat, în frământătura noastră, pe Unul Hristos-Dumnezeu, în două firi L-ai născut fără schimbare.

Catavasia a 8-a, glasul 1

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim.

Strana: (cântă Irmosul și Troparele Cântării a 9-a)

Cântarea a 9-a, glasul 1

Irmos: Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Stih: Hristos a înviat din morți!

O, dumnezeiescul! O, iubitul! O, preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase. Pe Care întărire de nădejde credincioșii avându-Te, ne bucurăm.

Stih: Hristos a înviat din morți!

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Cu un glas te fericim, Fecioară, noi credincioșii: Bucură-te, poarta Domnului! Bucură-te, cetate însuflețită! Bucură-te, prin care ne-a strălucit nouă, astăzi, lumina învierii din morți, a Celui ce S-a născut din tine.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Veselește-te, bucură-te, dumnezeiască poartă a luminii! Că Iisus, Cel ce a apus în mormânt, a răsărit, strălucind mai luminos decât soarele, și a luminat pe toți credincioșii, Stăpână, de Dumnezeu cu har dăruită.

glasul al 2-lea

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Moștenitor al raiului celui nematerial ai făcut pe tâlharul care pe Cruce Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu, strigând: Pomeneste-mă, Atotputernice Mântuitorule!

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Lovit ai fost cu palma pentru noi și scuipat de cei fără de lege, Iisuse, Cel ce ai scris lui Moise, slugii Tale, tablele Legii, în Sinai.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Cu oțet și cu fiere ai fost adăpat, pentru noi, Mântuitorule, Cel ce ne-ai dat nouă Trupul și cinstitul Tău Sânge, spre mâncare și băutură a vieții Tale celei veșnice.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

În coasta cea de viață făcătoare, cu sulița fiind împuns, Hristoase, ai izvorât lumii preacuratul Tău sânge și apa cea cinstită, ca un izvor pururea viu.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Socotit ai fost între cei morți, Cel ce ai înviat pe cei morți; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat mormintele; prădat-ai iadul, înviind pe Adam.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Înviat-ai din morți, Iisuse, și vrăjmașul a fost legat, iadul a fost prădat, mormintele s-au golit și cei din adâncuri s-au sculat, închinându-se Ție, Hristoase.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Pe Iosif cel minunat să-l laudăm, credincioșii, împreună cu Nicodim și cu credincioasele Mironosițe, care au strigat: Cu adevărat a înviat Domnul!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Fără de început ești, Părinte, nezidit ești, Fiule, și împreună-stătător pe un scaun ești, Duhule Sfinte; Una sunt cele trei, după fire, și trei după fețe, un Dumnezeu adevărat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să se veselească lesei, să dănțuiască și David; că iată, Fecioara, toiagul cel de Dumnezeu sădit, a odrăslit floare, pe Hristos Cel pururea viu.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Catavasia a 9-a, glasul 1

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Sfânt este Domnul...”)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă pe glasul al 2-lea)

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. (de trei ori)

Strana: (cântă)

LUMINÂNDA Paștilor, glasul al 3-lea, însăși podobia

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând-o; Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

LUMINÂNDA Duminicii Mironosițelor, glasul al 2-lea, însăși podobia

Femeilor, ascultați glas de bucurie: Zdrobind iadul cel tiran, am ridicat lumea din stricăciune; alergați de spuneți prietenilor Mei bunele-vestiri; căci voiesc să luminez zidirea Mea cu bucurie de acolo, de unde a venit întristarea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. iar aceasta

LAUDELE

Strana: (cântă pe glasul al 2-lea, glasul de rând)

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule.

Lăudați pe El toți îngerii Lui, lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule.

Stihirile la Laude pe 8

Stihirile Învierii, din Octoih, glasul al 2-lea

Stih: Ca să facă între dâșii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Lui. *(Psalm 149: 9)*

Toată suflarea și toată făptura pe Tine Te slăvește, Doamne; că prin Cruce moartea ai răpus, ca să arăți popoarelor Învierea Ta cea din morți, ca un Iubitor de oameni.

Stih: Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. *(Psalm 150: 1)*

Să spună iudeii, în ce chip ostașii, străjuind, au pierdut pe Împăratul? Pentru ce piatra n-a păzit pe Piatra vieții? Sau pe Cel îngropat să-L dea, sau Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Slavă mulțimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui. *(Psalm 150: 2)*

Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți! Înger a șezut pe piatra mormântului; acela ne-a vestit nouă, zicând: Hristos, Mântuitorul lumii, a înviat din morți, și pe toate le-a umplut de bună mireasmă. Bucurați-vă, popoare, și vă veseliți!

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. *(Psalm 150: 3)*

Înger mai înainte de zămislirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de har: Bucură-te! Și tot un înger, la Învierea Ta, piatra slăvitului Tău mormânt a răsturnat-o. Acela, în locul întristării semne de veselie a vestit; iar acesta, în locul morții pe Stăpânul

Cel dătător de viață ne-a propovăduit. Pentru aceasta, grăim către Tine: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne, slavă Ție!

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps.:150: 4)

Vărsat-au mir cu lacrimi femeile, la mormântul Tău, și s-a umplut de bucurie gura lor, când au grăit: A înviat Domnul!

Stih: Lăudați-I pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Psalm 150: 5-6)

Să laude neamurile și popoarele pe Hristos, Dumnezeuul nostru, Care a răbdad de bună voie crucea pentru noi, și în iad trei zile a rămas; și să se închine Învierii Lui celei din morți, prin care s-au luminat toate marginile lumii.

Stih: Scoală-Te Doamne, Dumnezeuul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. (Psalm 9: 32)

Răstignitu-Te-ai și Te-ai îngropat, Hristoase, precum ai voit; prădat-ai moartea și ai înviat întru slavă, ca un Dumnezeu și Stăpân, dăruind lumii viață veșnică și mare milă.

Stih: Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Psalm 9: 1)

Cu adevărat, călcătorilor de lege, pecetluind voi piatra, de o mai mare minune ne-ați învrednicit; cunosc aceasta și străjerii. Astăzi a ieșit din mormânt. Iar ei ziceau: Spuneți că, noi dormind, au venit ucenicii și L-au furat pe El. Dar cine fură un mort, mai ales și gol? El Însuși a înviat, cu puterea Sa, ca un Dumnezeu, lăsând în mormânt și cele de îngropare ale Sale. Veniți de vedeți, iudeilor, cum nu a rupt pecetele Cel ce a călcat moartea și a dăruit neamului omenesc viață nesfârșită și mare milă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Stihira Evangheliei Învierii a 2-a (Voscreasna), după Penticostar, glasul al 4-lea

Cu miresme venind femeile cele ce au fost cu Maria și nepricepându-se cum le va fi lor ca să-și dobândească dorirea, li s-a arătat piatra răsturnată și un dumnezeiesc tânăr potolind tulburarea sufletelor lor, că a zis: A înviat Iisus Domnul! Pentru aceasta, spuneți vestitorilor Lui ucenici să meargă în Galileea și-L vor vedea pe El înviat din morți, ca pe Dătătorul de viață și Domnul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. a Născătoarei de Dumnezeu, glasul același

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a liberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, strigăm: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit așa, slavă Ție!

DOXOLOGIA MARE

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana: (cântă pe glasul al 4-lea, glasul Stihirii Evangheliei Învierii)

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. (de 3 ori)

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. (de 3 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

(Apoi mai pe larg)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Strana: (apoi cântă)

Duminica, la glasurile 1, al 2-lea, al 3-lea și al 4-lea, acest **Tropar al Învierii, pe glasul al 4-lea:**

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt și Începătorului vieții noastre; că, stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dăruit nouă și mare milă. (se încheie lung, melodios)

(Apoi, dacă se mai spun, **Ecteniile:**

Ectenia întreită

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...,

la care **Strana** răspunde cu: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

...

Apoi Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră...

Strana: Doamne, miluiește.

...

Preotul: Pace tuturor

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre...

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că al Tău este a ne milui...

Strana: Amin.

...

Și apoi Otpustul:

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte, binecuvintează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfântă și dreapta credință a dreptmăritorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu...

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase...

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le. Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile...

Strana: Amin...)